

Joan Pera: "Carrera era el meu bisbe"

Dm, 17/11/2009 per Homenatge cívic...

[Joan Carrera](#)

Intervenció de l'actor Joan Pera en [l'Homenatge al bisbe Joan Carrera](#) a Santa Maria del Mar.

Bona nit i benvinguts a aquest acte d'homenatge a qui fou el nostre Bisbe Joan Carrera.

Permeteu-me que sigui jo, en Joan Pera qui us doni la benvinguda i que us en faci la presentació.

Jo, un personatge un punt conegut, un punt xiroi, que no represento cap institució, ni cap grup, ni cap associació...que només sóc aquí, com un cristià més, amb més voluntat de cristianisme que efectivitat d'exemple...però que admirava i que sentia que Joan Carrera era el meu bisbe...que era el Bisbe de tanta gent com jo, perquè ell feia que el sentíssim a prop...

Altres persones us parlaran amb molt més coneixement que jo de la seva vida i de la seva obra, extensa i importantíssima tant en el món intel·lectual, social, polític i de comunicació, com en la pastoral pel món obrer o dels immigrants. Mentre la coral Sant Jordi li farà arribar aquelles cançons que tant li agradaven.

Jo no podré fer res de tot això. I em fa una mica de vergonya ser aquí, només amb el títol de còmic, tant poètic com vulgareu, però un còmic..."Tambien entre pucheros anda el Senyor" que deia Santa Teresa. Per mi era el bisbe que l'Església m'havia donat i ell sabia acollir-me amb cordialitat.

I no us penseu; Vaig conèixer el Bisbe Carrera...poc, molt poc .., Cap xerrada important...alguna conferència, alguna trobada diocesana...i poca cosa més a nivell personal...Però, sabia de la seva tasca, coneixia la seva entrega, llegia els seus escrits, les seves pastorals...

I ell em coneixia, (qui no em coneix)...i prou. Ni a ell ni a mi ens calia; Ell sabia que em tenia i jo sabia que el tenia a ell; era el meu Bisbe...

Va confirmar els meus nanos petits i el vaig convidar a la meua taula. Els nois de casa el van conèixer revestit dels guarniments litúrgics, que li donaven la categoria de Bisbe...i el van conèixer vestit de carrer, com a simple ciutadà, amb tota la categoria humana que posseïa....

La vida, la carrera de sacerdot, de prevere, de bisbe..., la seva trajectòria, la seva preparació intel·lectual...l'havien fet volar molt alt...i el seu sentit de poble, el seu amor a tothom, l'havien fet anar, també, molt arran de terra, molt a prop meu i de la gent de carrer. Com ha de ser!

"Sigui el més alt, servidor del que estigui en lloc més baix" que deia l'evangeli d'ahir.

I això, el poble ho sap, ho coneix, ho enumera...Era un Bisbe popular.

Permeteu doncs que sigui, jo, popular i cristià i poca cosa més, qui obri aquest acte

en record del Bisbe Joan...perquè, salvant totes les distàncies, una cosa sí que teníem en comú; Jo m'he passat la vida intentant donar uns moments d'alegria a qui ha volgut rebre la meva alegria...En Joan Carrera, home, prevere i Bisbe...també es va passar la vida donant al.llegria; l'alegria de l'esperança... a tots vosaltres...a mi., i a tot el poble de Déu.

Gràcies, Joan, per ser i per fer. Per la teva vida, la teva fe, la teva obra, els teus escrits, el teu amor a la nostra terra, i la teva proximitat a la gent ...ens trobarem al cel...amb el somriure de la pau al llavis.